חמורה, ואהבת א"י בערה בלבו כלהבת אש, ושאל בעצתי איך עליו לקיים מצות ישוב א"י ושלא יהי' ח"ו ע"י דירתו בחו"ל באילו אין לו אלוק' וכאילו עובד ע"ז. ואוכל להעיד נאמנה שאם הייתי א'מר לו שמחוייב הוא עפ"י תוה"ק לזולת לעד"ר לא היה רוצה לאחוז אחריו ונתנו לעתרות ודוד עולה

ואני ישבתי אז על המבוכה הזאת, והחזרתי לו בא שאין חיוב בתורה לעלות לארץ, ומה שאמרו חז"ל כל הדר בחו"ל הוא כאילו עובד ע"ז, מיירי ביוצא מא"י בדעתו וברצונו, ועוררתי את הרש"ש ז"ל על דברי רש"י בפ' לך: כל זמן שאתה בחו"ל כאילו אין לך אלוק', בן ישראל הדר בחו"ל כמו שאין לו אלוק' ע"כ. והוא עצמו, ונכדיו רבנו תם והרשב"ם דרו בחו"ל. ובעיקר סמכתי על מו"ר אביר הרועים בעל שואל ומשיב בתשובתו לר"צ קאלישער, ואין נפקותא כלל להאריך בזה.

ולא נתקררה דעתו של רש"ש עד שהצעתי הדבר לפני הגדול ממינסק ר' ירוחם, ולפני הגאונים הרי"א, והנצי"ב ז"ל, ושלשתם הסכימו להוראתי שהמצוה והורשתם את הארץ וישבתם בה נוהגת רק בזמן הבית, אבל להוציא כל הדעות יוכל כל איש לקיים המצוה בזה שיקח נחלה בא"י ולהושיב עליה ת"ח ויראי ה'. ואז מלא רש"ש ז"ל את ידי לעלות לאה"ק, וקניתי שם נחלה ובניתי שם בתים. וכל גאוני ירושלים הסכימו לזה כמו שנדפס בזמנו בהחבצלת ובהצפירה

:Translation of the original story of the founding of Chatzer Strauss

In the letter printed in his book, *Dovev Sifsei Yesheinim,* Rav Yaakov Shear (Rav of Kitov), z"l :writes

and I won't hold back from remembering that after I was banished from my home, and I... was forced to leave the rabbinate in the holy city of Ludmir, Hashem helped me merit that I come to the home of the righteous officer, Reb Shmuel Strauss, z"l, who is remembered above in the city of Karlsruhe. And this dear, strong, exalted man, aside from his unbelievable modesty and generosity, was careful to observe all mitzvos, great and small alike, and the love of Eretz Yisroel burned in his heart like a torch. Reb Shmuel Strauss asked my advice regarding how he should fulfill the mitzvah of settling in Eretz Yisroel. Reb Shmuel was worried that he would be considered, G-d forbid, as if he were a godless person